

**STANOWISKO ZWIĄZKU PRZEDSIĘBIORCÓW I PRACODAWCÓW,
INSTYTUTU SOBIESKIEGO, FUNDACJI REPUBLIKAŃSKIEJ,
WARSAW ENTERPRISE INSTITUTE, STOWARZYSZENIA
LIBERTARIAŃSKIEGO ORAZ FUNDACJI WOLNOŚCI I
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI DOTYCZĄCE NOWEJ „KONCEPCJI ZASAD
FINANSOWANIA MEDIÓW PUBLICZNYCH”**

Nowa „Konceptcja zasad finansowania mediów publicznych” ma na celu wprowadzenie przepisów, które zastąpią obecnie obowiązującą opłatę abonamentową za posiadanie odbiorników radiowych i telewizyjnych uregulowaną w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych.

W ocenie Związku Pracodawców i Przedsiębiorców, Instytutu Sobieskiego, Fundacji Republikańskiej, Warsaw Enterprise Institute, Stowarzyszenia Libertariańskiego oraz Fundacji Wolności i Przedsiębiorczości, zaproponowane zmiany w tym przedmiocie są niecelowe i nieuzasadnione. Konceptcja zasad finansowania mediów publicznych przewiduje wprowadzenie przymusowej daniny publicznej, której nie można na pewno nazwać abonamentem, ponieważ abonament z założenia winien być płacony dobrowolnie. Danina publiczna, egzekwowana na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, czy też na podstawie przepisów, które zostaną stworzone na nowo, za używanie telewizora lub radio, jest bezpodstawna.

Podkreślenia wymaga fakt, iż przepisy dotyczące powyższej kwestii są wyjątkowo zawile i niejasne. Przewidywana według nowej koncepcji opłata nie jest de facto pobierana tylko za używanie telewizora czy radio, ale także za możliwość realizacji tzw. „misji publicznej”, czyli za uprawnienie do odbioru państwowych programów radiowych i telewizyjnych.

Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, w dużej mierze odbiega od obecnie panujących standardów, a zapisana w niej definicja tzw. „misji publicznej” jest po prostu archaiczna, jednakże zmiany proponowane w zakresie „konceptcji zasad finansowania mediów publicznych”, w żaden sposób nie prowadzą do poprawienia tej sytuacji. Może bowiem dojść do powstania rozbieżności pomiędzy nowymi, a starymi przepisami regulującymi te kwestie. W tym zakresie, ewentualnie zaproponowane zmiany powinny zostać dokładnie przeanalizowane pod względem już obowiązujących przepisów.

W nowej „Konceptcji zasad finansowania mediów publicznych” przede wszystkim budzi wątpliwości wprowadzenie różnych stawek opłaty audiowizualnej w zależności od rozmiarów prowadzonej działalności gospodarczej. Zaproponowany podział odnoszący się

do wielkości przedsiębiorstwa diametralnie różni się od wytycznych zawartych w rozporządzeniach Unii Europejskiej oraz Ustawie o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. Powyższe dotyczy w szczególności definicji micro przedsiębiorców. Do takich rozbieżności w przepisach prawa, w żadnym wypadku nie można dopuścić.

Tym samym, w opinii podpisanych organizacji nie jest zasadne wprowadzanie nowych regulacji, które będą nakładać kolejne podatki na obywateli, w tym także na przedsiębiorców, a przede wszystkim nie jest możliwe wprowadzenie tych zmian w zaproponowanej formie. Wraz z rozwojem przedsiębiorczości i realizacją zasad wolnego rynku, w Polsce jest możliwość wykupienia abonamentu telewizji kablowej lub cyfrowej, natomiast nowa opłata abonamentowa czy audiowizualna, powinna być wyłącznie płacona dobrowolnie przez tych obywateli, którzy zadeklarują chęć wsparcia tzw. „misji publicznej”.

Marcin Chludziński

Fundacja Republikańska

Jacek Spindel

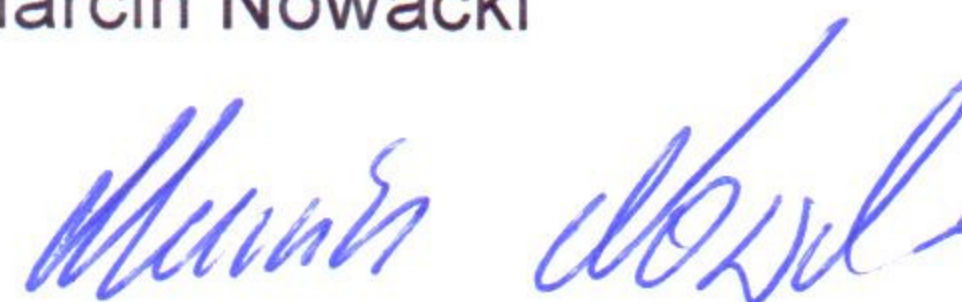
Fundacja Wolności i Przedsiębiorczości

Cezary Kaźmierczak

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Marcin Nowacki

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Robert Gwiazdowski

Warsaw Enterprise Institute

Tomasz Wróblewski

Warsaw Enterprise Institute

Szymon Sypniewicz

Stowarzyszenie Libertariańskie